

برخیز پرتوان آواز رزم و کین بخوان!

هریک از جناح های سیاسی طبقه حاکم سرمایه دار، در مدتی که به رقابت فشرده انتخاباتی پرداختند، کوشیدند انتخابات ریاست جمهوری روز ۲۲ خرداد را به نفع خود تمام کنند، ولی جناح سرمایه بورکراتیک – نظامی و آن بخش از نمایندگان سرمایه داران تجاری در قدرت مانند حزب مؤتلفه اسلامی، زمینداران و روحانیت حاکم، که اهرم های قدرت نظامی دولتی مانند سپاه پاسداران و غیره و دستگاه بورکراتیک دولت در دست آنان است، با تقلب و وارونه کردن شمار آرای داوطلبان از صافی شورای نگهبان گذشته، و دزدیدن آن به نفع عامل جنایتکار و قبیح خود، احمدی نژاد، قواعد بازی انتخابات پارلمانی را به نفع خویش برهم زدند.

در نتیجه، دهمین انتخابات ریاست جمهوری، این رسوا ترین انتخابات رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی، حتی خوش بین ترین و ساده لوح ترین افراد را دچار تردید نسبت قواعد بازی انتخابات پارلمانی کرده است. این انتخابات به روشنی نشان داده است تا زمانی که رژیم جمهوری اسلامی در ایران برقرار است و به ویژه این جناح قدرت سیاسی را در دستان خود قبضه کرده است، انتخابات در ایران هیچ معنی و مفهومی ندارد. آنها اکنون با این حقیقت مواجه اند که جناح حاکم سرمایه، حتی امکان «گزینش بین بد و بدتر» را نمی دهد.

اکنون برای شمار بیشتری از کارگران و زحمتکشان، حقایقی را که کمونیست ها گفتند و می گویند، آشکار تر می شود.

کمونیست ها گفتند: این رقابت انتخاباتی شکل قانونی مبارزه بین بخش ها یا جناح های طبقات صاحب سرمایه و زمین، با وسیله قرار دادن مردم و دامن زدن به توهم آنان برای سلطه بر منافع سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و منابع طبیعی در کشور است، که اگر نتواند به راحتی پیش رود، حتی صورت ظاهر قانونی خود یعنی قواعد بازی انتخابات پارلمانی را با خشونت و درنده خونی نقض می کند.

کمونیست ها گفتند: توده های مردم، یعنی کارگران و زحمتکشان، آگاه باشید که دموکراسی بورژوائی، یعنی دموکراسی طبقه سرمایه دار، برای طبقه خودش است، نه برای شما. نصیب توده های مردم دیکتاتوری طبقه سرمایه دار بر آنان است. تازه اعمال دموکراسی بورژوائی، جزء ضروری و همیشگی دولت این طبقه نیست، بلکه تجربه تاریخی در جهان نشان می دهد که در شرایط خاصی یکی از جناح های طبقه سرمایه دار، حتی بر بخش های دیگر این طبقه، دیکتاتوری اعمال می کند.

کمونیست ها گفتند: رژیم جمهوری اسلامی به طور پیگیر به ضد حقوق دموکراتیک مردم و آزادی های آنان و به طور پیگیر به ضد منافع استثمار شوندهگان است. ولی اصلاح طلبان خارج از نظام، فرصت طلبان، مجیز گوین و جیره خواران این نظام در کنار اصلاح طلبان درون نظام، به هواداری از رژیم

ارتجاعی جمهوری اسلامی برخاسته اند. اینها یا در منافع این نظام شریک اند، یا ساده لوحانی اند که نسبت به این نظام توهم دارند. ولی بی تردید همه اقسام آنان از ترس انقلاب مو بر تن شان راست می شود.

اکنون که مردم ایران تا اندازه ای از فساد، اعمال ضد مردمی، بدنامی، تقلب، دروغگویی، برخورد تبعیض آمیز، و وقاحت و بیشرمی حکومت اسلامی، از زبان خود کارگزاران این حکومت، آگاه شده اند، باید هر چه بیشتر و عمیق تر این حکومت را هم در این گونه موارد و هم مهمتر از اینها در زمینه نقش آن و همه جناح هایش در استثمار کارگران و زحمتکشان و استبداد سیاسی آن افشا کرد و به مردم شناساند.

باید از مبارزه برحق انقلابی و مترقی کارگران، زحمتکشان، زنان، جوانان و دانشجویان پشتیبانی کامل کرد و برای آگاهی هر چه بیشتر آنان کوشید.

اکنون که بی اعتنائی مردم به سیاست در حال فرو ریختن است و آنان در ابعاد میلیونی به خیابان آمده اند، باید آگاهی شان را نه تنها نسبت به ارتجاعی بودن کل نظام جمهوری اسلامی، بلکه نسبت به ارتجاعی بودن هر جناحی از آن، بالا برد و نشان داد که اصلاح طلبان نیز در ماهیت خود فرقی با جناح هم اکنون حاکم، به سردمداری ولی فقیه و پادوی این جناح یعنی احمدی نژاد، ندارد.

باید به کارگران و زحمتکشان گفت و نشان داد که تنها با مبارزه انقلابی به ضد رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی، سرنگونی آن و ایجاد حکومت شورائی کارگران و زحمتکشان می توان دموکراسی را برای توده مردم و دیکتاتوری را به ضد طبقات استثمارگر و دارا برقرار و اعمال کرد!

مرگ بر رژیم جمهوری اسلامی!

زنده باد آزادی – زنده باد سوسیالیسم!

کارگران انقلابی پروژه های پارس جنوبی و کمیته انقلابی کارگران ایران

خرداد ۱۳۸۸